

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1656/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Mirne Maržić, suca izvijestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u postupku naknadne diobe Stečajne mase iza KAMEN-INGRAD d.d. u stečaju, Osijek, Ilirska 11, OIB 06434579229, nastale iza brisanog subjekta KAMEN-INGRAD d.d. u stečaju, Velika, Trg bana Jelačića 9, OIB 75852810093, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB 26187994862, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-59/2011-608 od 21. ožujka 2024., u sjednici vijeća održanoj 7. svibnja 2024.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika i potvrđuje se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-59/2011-608 od 21. ožujka 2024.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem odbija se kao neosnovan prigovor stečajnoga vjerovnika izjavljen na diobni popis naknadne diobe tražbine drugog višeg isplatnog reda od 1. prosinca 2023.

2. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud ocijenio prigovor stečajnog vjerovnika neosnovanim temeljem čl. 190. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15; dalje: SZ) jer je utvrdio da sredstva koja su uplaćena u stečajnom masu temeljem izvansudske nagodbe s dužnikom stečajne mase Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb kojom je postignuto mirno rješenje spora u parničnim postupcima koji su vođeni pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-103/2019 (ranije poslovni broj P-1774/2016, P-238/2016,

P-5421/2007, P-6467/2005) i poslovni broj P-1904/2015 (ranije poslovni broj P-7024/2010, P-6466/2005) ne predstavljaju potraživanja osigurana pravom na odvojeno namirenje stečajnog vjerovnika CROATIA osiguranje d.d., ovdje žalitelja.

3. Protiv rješenja žalbu je izjavio stečajni vjerovnik CROATIA osiguranje d.d. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnoga prava te bitne povrede odredbi postupka. U bitnome žalitelj navodi da se je predmet Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-103/2019 vodio radi povrata iznosa koji je od stečajnoga dužnika neosnovano naplaćen temeljem bankarske garancije koju je prednik stečajnog dužnika izdao kao osiguranje radi uredno izvršenog posla tuženiku sukladno odredbama Ugovora br. 445212-400-5281/04 o izvođenju radova na izgradnji autoceste Zagreb – Lipovac, izgradnja dionice Županja – Spačva od 29. srpnja 2004. (dalje: Ugovor o izvođenju radova). Prednik stečajnog dužnika je Ugovorom o cesiji od 11. veljače 2005. prenio potraživanja iz Ugovora o izvođenju radova na stečajnoga vjerovnika jer je to bio dužan sukladno odredbama Ugovora broj 53-232110-008533 o osiguranju potraživanja po isplaćenom predujmu od 15. veljače 2005., sklopljenim između stečajnog vjerovnika kao osiguratelja i stečajnog dužnika kao ugovaratelja osiguranja, radi naplate svih dospjelih tražbina osiguratelja. Žalitelj ukazuje da je ostvario pravo na odvojeno namirenje u odnosu na uplate u stečajnu masu izvršene temeljem tih ugovora od strane Hrvatskih autocesta d.o.o., a sve temeljem sadržaja gore navedenih ugovora i čl. 437. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01 i 35/05). Predlaže drugostupanjskome sudu uvažiti žalbu i preinačiti diobni popis na način da se prigovor stečajnog vjerovnika usvoji u cijelosti, podredno, ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet natrag prvostupanjskome sudu na ponovan postupak.

4. Odgovor na žalbu nije izjavljen.

5. Žalba je neosnovana.

6. Ispitavši pobijano rješenje temeljem odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), te čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje je pravilno i zakonito.

7. Neosnovano žalitelj tvrdi da mu pripada pravo odvojenoga namirenja na sredstvima koja su uplaćena u stečajnu masu temeljem izvansudske nagodbe sklopljene između stečajnoga dužnika i Hrvatskih autocesta d.o.o. kojom su stranke okončale svoj spor koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-103/2019 zbog neosnovane naplate bankarske garancije izdane radi osiguranja uredno izvršenoga posla od strane stečajnog dužnika temeljem Ugovora o izvođenju radova.

8. U čl. 83. st. 1. t. 1. SZ-a je propisano da ostale razlučne vjerovnike čine vjerovnici kojima je dužnik radi osiguranja njihove tražbine predao neku pokretnu stvar ili prenio neko pravo. Iako je stečajni dužnik radi osiguranja naplate svih dospjelih potraživanja žalitelja temeljem Ugovora broj 53-232110-008533 o osiguranju potraživanja po isplaćenom predujmu od 15. veljače 2005. cesijom prenio svoja potraživanja iz Ugovora o izvođenju radova žalitelj na predmetnim uplaćenim sredstvima ne ostvaruje pravo na odvojeno namirenje.

9. Prednik stečajnog dužnika je u skladu s odredbom Ugovora o izvođenju radova predao Hrvatskim autocestama d.o.o. bankarsku garanciju kao osiguranje za uredno izvršen posao. Izvansudskom nagodbom je između stečajnog dužnika i Hrvatskih autocesta d.o.o. okončan spor pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj P-103/2019 (ranije poslovni broj P-1774/2016, P-238/2016, P-5421/2007, P-6467/2005) koji se vodio radi neosnovane naplate bankarske garancije od strane Hrvatskih autocesta i to na način da Hrvatske autoceste d.o.o. naplaćena sredstva po garanciji vraćaju natrag stečajnome dužniku jer je aktivacija garancije od strane Hrvatskih autocesta bila pravno neosnovana. Stoga, uplaćena sredstva nisu sredstva na kojima bi žalitelj mogao ostvariti svoje pravo odvojenoga namirenja temeljem Ugovora broj 53-232110-008533 o osiguranju potraživanja po isplaćenom predujmu od 15. veljače 2005.

10. Naime, iz gore navedenog proizlazi da su sredstva stečajnoga dužnika koja su neosnovano po naplati garancije izašla iz imovine stečajnog dužnika, sada uplatama sukladno sklopljenoj izvansudskoj nagodbi vraćena natrag u imovinu stečajnog dužnika. Dakle, da nije došlo do neosnovane naplate garancije ta sredstva bi bila dio stečajne mase dužnika iz koje bi se razmjerno namirili svi stečajni vjerovnici u skladu s odredbama stečajnoga zakona.

11. Dodatno, stupanjem u položaj novoga vjerovnika na temelju Ugovora o cesiji žalitelj nije stupio u položaj vjerovnika obveze koja je nastala na temelju neosnovano naplaćene bankarske garancije. U čl. 20. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23) je propisano da obveze nastaju na osnovi pravnih poslova, prouzročenjem štete, stjecanjem bez osnove, poslovođstvom bez naloga, javnim obećanjem nagrade i izdavanjem vrijednosnih papira. Neosnovanom naplatom bankarske garancije koju je izdao stečajni dužnik stvorio se je novi obvezno pravni odnos na temelju stjecanja bez osnove između stečajnog dužnika kao vjerovnika i Hrvatskih autocesta d.o.o. kao dužnika, a sklopljenim Ugovorom o cesiji žalitelj nije stupio u pravni položaj vjerovnika toga odnosa već u pravni položaj vjerovnika na obvezama koje proizlaze na temelju Ugovora o izvođenju radova koji je i bio predmet Ugovora o cesiji. Povratak sredstava neosnovano naplaćene bankarske garancije stoga ne predstavlja ostvarenje obveze iz obveznog pravnog odnosa u kojem je stečajni vjerovnik stupio kao cesionar na mjesto i pravni položaj prijašnjeg vjerovnika te zbog toga stečajni vjerovnik nema pravo odvojenog namirenja nad tim sredstvima.

12. Slijedom svega gore navedenoga pravilno je prvostupanjski sud odlučio kada je odbio kao neosnovan prigovor vjerovnika protiv diobnog popisa.

13. Stoga, primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, a sve na temelju čl. 6. SZ-a, riješeno je kao u izreci ovoga rješenja.

Zagreb, 7. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-30867-70fd6**

Kontrolni broj: **06d8e-c7685-9892d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.